

Nr 67.

Av herr Spångberg m. fl., om viss ändring i förordningen om erkända arbetslöshetskassor.

En av de mest utmanande bestämmelserna i förordningen om erkända arbetslöshetskassor är den, som stadgar skyldighet för understödsberättigad att i stället för understöd i vissa fall mottaga anställning som strejkbrytare. I paragraf 15 rörande skyldighet för understödsberättigad medlem att mottaga erbjudet arbete heter det visserligen: »erbjudet arbete skall anses lämpligt under förutsättning, — — — att det icke hänför sig till arbetsplats, där konflikt råder, — — —» Men denna bestämmelse upphäves omedelbart i samma paragraf, där det vidare föreskrives: »Vad sålunda stadgas angående arbetskonflikt skall icke äga avseende å konflikt, som befunnits strida mot kollektivavtal eller lagen om kollektivavtal eller av tillsynsmyndigheten förklarats eljest vara av den särskilda beskaffenhet, att skälig anledning till arbetsvägran icke förelegat — — —».

Som man finner av lagens formulering, lämnar den plats för största godtycke samt ställer den understödsberättigade medlemmen inför alternativen att antingen bli berövad varje utkomstmöjlighet eller bli strejkbrytare. Detta stadgande om skyldighet till strejkbryteriarbete är en fräck utmaning mot hela arbetarklassen. De arbetare, som ingå i arbetslöshetskassorna i syfte att möjligen få något stöd vid inträffad arbetslöshet, ställas faktiskt inför den situationen att få betala medlemsavgifter för att myndigheterna skola kunna tvinga dem att bli strejkbrytare.

Arbetsköparna däremot, som ej lägga ett enda öre till arbetslöshetskassorna, få genom strejkbrytarklausulen ett kraftigt vapen mot arbetarna. De beryktade »stripadirektiven» voro icke brutalare än dessa bestämmelser, särskilt när man tänker på att kostnaderna för arbetsköparnas pressningsmetoder i detta fall skola läggas på offren för desamma.

Det är att märka, att det här blir fråga om personer, som helt stå utanför den konflikt, i vilken han skall tvingas in som strejkbrytare. Fackförningsfolket har aldrig begärt, att den arbetare, som deltar i en konflikt, skall ha arbetslöshetsunderstöd. Det är en sak som fackorganisationerna sköta om. Men å andra sidan måste den principen gälla, att en person, som ej är in dragen i en konflikt, ej heller skall kunna tvingas in i konflikten som strejkbrytare. Det finns ingen rimlig anledning att hänvisa en arbetare, som ej arbetar på den arbetsplats eller ens inom den bransch, där konflikt råder, såsom strejkbrytare eller, om han ej tager anställning, beröva honom den arbetshjälp, som han lagligen vore berättigad till om han ej hade erhållit anvisning på detta arbete. Han skulle ej ha erhållit arbete på denna plats om ej konflikt hade rått. Han står utanför och bör ej förvandlas till en bricka i arbetsköparnas händer.

Med hänvisning till vad här ovan anförts hemställa vi,

att följande stycke i § 15 i förordningen om erkända arbetslöshetskassor, »vad sålunda stadgas angående arbetskonflikt skall icke — — — meddelat beslut angående konflikten», måtte utgå.

Stockholm den 16 januari 1935.

Aug. Spångberg.

K. Kilbom.

Nils Flyg.

Arvid Olsson.

Albin Ström.

Viktor Herou.

Torsten Henrikson.

Verner Karlsson.
